

Szerkesztőség:
Főtér, Hermann-udvar I. emelet,
a folepcsőnél.

Bérmertelen leveleket csak ismert
közölt fogadunk el. Kéziratokat
vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
Főtér, Hermann-udvar I. emelet,
a külső folyosón.

Hirdetések díjazabály szerint.
Egyes szám 5 kr. ünnep- és vásár-
nap után 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Előfizetési árak:

Helyben házhoz hordva:

Egyes évre . . . . . 12 ft
Fél évre . . . . . 6 ft
Negyed évre . . . . . 3 ft
Egy hóra . . . . . 1 ft

Vidékre postán küldve:

Egyes évre . . . . . 14 ft — kr.
Fél évre . . . . . 7 ft — kr.
Negyed évre . . . . . 3 ft 50 kr.
Egy hóra . . . . . 1 ft 20 kr.

„Visszapillantás az 1885. évre.”

(St. M.) Fönti czim alatt jelent meg a helybeli mérsékelt ellenzék organumának január 8. és 9-iki számaiban két cikk gróf Apponyi Albert ur tollából. Sokkal nagyobb tisztelői vagyunk a nemes gróf személyiségének, sokkal nagyobb elismeréssel adozunk politikai jelentőségének, mintsem hogy hallgatással mellőzhettünk olyan enuntiatióit, melyek mondhatni első sorban nekünk aradiaknak szólnak.

A mérsékelt ellenzék illusztrir vezére említett két cikkében a lefolyt esztendő politikai typusát jellemezve, egyik másik politikai tényből azon következtetést vonja le: „hogy 1885-ben érte el az uralkodó párt hatalmi öntudatának tetőpontját, ebben az évben mutatkoztak az elbizakodottság azon tünetei is, melyek rendszeren a közelgő hanyatlás előjeleit képezik.”

Régi igazság az, hogy az ember könnyen hiszi vagy hiteli el magával azt, a mit szeretne, ha bekövetkeznék. Így jár a nemes gróf is — ha csakugyan maga is elhiszi azt, a mit híveinek hirdet.

Miután a lefolyt esztendő kimagasló tényét a fényes sikerű országos kiállítás képezi, és „visszapillantás” közben az előtt szemelt hunyni nem lehet, miután a kiállítás nemcsak országos, de az egész művelt világ előtt a legnagyobb elismerést vívta ki magának, az azt rendező kormányának és az azt létrehozó nemzetnek, ezen a kérdésen úgy esik túl a nemes gróf, hogy — töle megszokott finomsággal — devalválni iparkodik a kormány érdemelt a kiállítás körül, azt állítván, hogy a kiállítás sikere nemzeti siker és nem a kormánynak, vagy az azt támogató szabadelvűpártnak sikere; a kormány szereplése pedig jóformán csak abból állott, hogy reá a siker fényéből a megérdemelnél több sugár esett.”

Készségesen elismerjük, hogy a kiállítás sikere nemzeti siker volt. De hiszen éppen ez a szabadelvű kormány legnagyobb dicsősége, hogy az nem a maga számára keres babért, hanem a nemzet sikerét akarja elérni. De hogy a nemzet ily sikert elérhetett, hogy Magyarország, mely egy-két évtized előtt saját iparral jóformán egyáltalán nem rendelkezhetett, ily rövid idő alatt olyannyira haladhatott és haladt a cultura lépcsőzetén, hogy az ország,

melyről nem egy régen a világ azt sem tudta, Európában vagy Ázsiában fészlik-e, ma már egyenrangú állást foglal el a művelt nyugat államai sorában, — ez igenis a szabadelvű kormány műve és érdeme; ezáltal emléket állított magának a szabadelvű kormány örök időkre, monumentum aere perennius, — és ezért hisszük mi igenis, hogy nemzeti ünnep volt Tisza Kálmán jubileuma.

A szabadelvűpárt korántsem volt „oly elbizakodott a nemzet azon részéből is, mely a Tisza-kormány működését nem tartja jónak és mely 170 ellenzéki képviselőt küld a parlamentbe, követelni, hogy a Tisza-kormány főállása fölött örömet fejezzen ki.” Ellenkezéleg, a „jubileumi ünnep himnusaiban”, melyekről a nemes gróf oly bosszúsággal szól, a nemzet túlnyomó többségéből hatalmasan felhangzó örömhangozoknak nem megvetendő kíséretét képezték a hatalomra hiába vágyó és a nemzet által ismételtenszerű „mérsékelt” ellenzék sajtójának jeremiádszerű zokogásai. Ezek csak emelték a nagy többség összhangját, ezek csak emelték az ünnep jelentőségét.

Igenis, a nemzet ünnepelte meg a kormány tíz évi jubileumát, mert ha a nemzet nem volna megelégedve a kormány működésével, úgy a közvélemény rég kivette volna őket a báronyszékek közül, és tíz év alatt háromszor nyílt törvényes alkalma a nemzetnek itéletet mondani a kormány fölött és mindháromszor a nemzet itélete a kormány javára szolt. A kormány és a szabadelvűpárt nem azt mondják: „la nation c'est nous”, — a nemzet mi vagyunk — hanem a nemzet mondta ki tíz év alatt háromszor: ti vagytok akaratom legális depositariusai!

„A hatalom elbizakodottságának nyilvánulását” látja a nemes gróf abban, hogy a szabadelvű sajtó mint sürűben azon meggyőződésnek ad kifejezést, hogy „a magyar ellenzék pártok térfoglalása a nem-magyar ajku honpolgárok körében az államra veszeltyt hozza.”

Nevezük a gyereket a maga nevével! Igenis rosszaljuk és veszélyesnek tartjuk, ha az ellenzék, csak azért, hogy egynehány szavazatra szert tessen, kebelébe befogadja a nemzetiségi ultrákat kik az ellenzékiséget csak köpenyül használják, mert azok a nemzeti kormányban éppen azt gyönyörködött a vágy, minél előbb belevegyülhetni a mulatságba, hogy ironomat tisztes sebességgel nyargaltattam végig a papíron, és így némely név nem a legolvaslatóbban került ki alóla. A szedő urak aztán, mikor a kézirat éjféltájban meglehetősen furdalt és álmosodó szemek elé került, egy pár nehezebben olvasható név felett, egyszerűen napirendre tértek, és szedték a következőket. Így történt meg az is, hogy városumk egyik ünnepelt hölgyét: Tagányi Hajnalka kisasznonyt Uj-Panatinak adták ki, megfogazva Aradot, szép hölgyei egyik legszebbjétől. No de tian nem is illő bökölni így nyomtatásban, jobb lesz inkább, ha magyarázatot adjuk a dolognak, mely úgy történt, hogy Tagányi Hajnalka neve után Kiss Hajnal nevet kellett volna szedni és utána Uj-Panatot, szedő uraimék, hogy hogy nem, azt a jóisten tudja, a ki bocsassa meg is nekik bűntök, ki hagyta Kis Hajnal nevet és Tagányi Hajnal után csak Uj-Panatot szedték.

Ideje azonban, véget szakítva a mentegő-tözdéseknek, a mulatságról is írni. Elvégezvén referenszi tiszteimet, siettem a terembe, mely valóban tündéri képet nyújtott. (Hát ha még az átkozottul csupasz, szürke falak nem rontották volna az illúsiót) egyesített magába a város és vidék ifjait, szépét és ezeknek nem kevésbé kedves, aldozatok és tiszteletreméltó mamait és papjait. A zenekar éppen keringőt játszott, a parok könnyedén lebbentek el előttem, szinte elkabultam a szép szemek, bívós ajkak és gyönyörű arczok látára, melyek fényt, pirját, szépséget ilyenkor még hatványozzák a bal gyönyörök. Csak pillanatok múlva érlelődött meg bennem az a nagy elhatározás, hogy magammal tánczosnót válasszak. Nagy elhatározásnak mondom, és valóban az is „mert választani ott, a hol még a tekintetnek is nehéz megpillenni, választani úgy, hogy hídogen ne fogadtassunk, ez már csakugyan nem kis, és nem könnyű dolog.

Végre azonban mégis csak választottam, és nem mondhatom, hogy rosszul, tánczos-

lölök, hogy nemzeti! És ha ennek valódiságában valaki kételkednék, ám tekintsen körül az országban, vajjon fog-e találni nemzetiségi ultrákat, kik magokat szabadelvűpártiaknak valának!

„De ugyanezt a typut, az elbizakodottság ugyanazon bélyegét hordja magán a lefolyt évnek két legnevezetesebb politikai ténye is. — Ez a két tény a főrendiházi ugynevezett reform keresztülvitelre a közgazgatási ugynevezett reformjavaslat benyújtása.” Így folytatja a nemes gróf. A főrendiházi reform tekintetében, „az elbizakodottság bélyegét” abban ismeri fel a gróf ur, hogy a kormány a főrendiház aristocraticus elemeivel megalkudott, a szabadelvűpárt pedig „az uralkodó frakerio a képviselőházban ma a kormányjavaslat miniserialis democratiójához, rövid két hónappal később pedig a főrendi üzenet feudal oligarchiáját vitte keresztül.”

Hogy a főrendiházi reform úgy, a mint törvényre emelkedett, nem elégitette ki sem a kormányt, sem a szabadelvűpártot, azt Tisza Kálmán maga a képviselőházban nyíltan kijelentette. De lehet-e a kormányt felelőssé tenni azért, hogy a javaslat nem ment egészen úgy keresztül, mint a mily liberalisan tervezte volt? Lehet-e a szabadelvűpártnak felelőni azt, hogy olyan helyen, a hol a nép akarata nem szokott latba dobatni, nem tudta liberalis és democraticus elveit diadalra vezetni, mert azon helyen ingerentiát törvényesen gyakorolni nem állott módjában? Lehet-e a szabadelvűpártot felelőssé tenni azért, hogy a feudal-oligarchok nem szabadelvűiek?

A kormányt csak a javaslatot lehet felelőssé tenni, ez pedig liberalis és democraticus volt minden izében. A szabadelvűpárt pedig, az ellenzék által elébe gördített akadályok daczára, első ízben keresztül is vitte a liberalis és democraticus javaslatot.

De azt kérdi a nemes gróf, hogy miért fogadta hát el a kormány és a szabadelvű párt képviselőházi többsége a főrendiházi feudaloligarchikus üzenetet! Mert a főnálló alkotmány nem nyújtott módot a főrendiházról az eredeti javaslatához való hozzájárulást kieroszakolni és mert a főrendiházi változtatások daczára a módosított javaslatban még mindig egy lépést tehetett előre a reform utján,

ném, egy öttermetű, szende kisleányka, maga volt a megtestesült kellem, csupa szív, csupa szeretetreméltóság. Öt míg nem vezérelték a mulatságra magasabb czélok, (értelme házassági kilátások) nem volt egyéb óhajja csak az, hogy mulasson. Hogy elérte ezt, arról beszélni csak neki szabad, én csak azt mondhatom, hogy nekem sokáig emlékenben maradtak a kellemes pillanatok, amelyeket kedves körében eltölthetni szerencsés lehettem. De már megint udvarolgatni kezdek, a helyett, hogy a közhangulat tolmácsolni, és az eseményeket történeti hátséggel ecseletelnem. Bocsánat! hozzáfogok.

Még akkor jóval szünóra előtt voltunk, és a siker már hatalmas tánczkezdésben nyilvánított, olyan tánczkezdésben mely elkapta még a „m e r e v k ö z ö n y” állaspontjára helyezkedett fiatal öregek (vagy öreg fiatalokat, nem is tudom melyik jobb) is, és nem igen öndögtek jobbra-balra, sem nem állingáltak nagy tömegben a csillárok alatt elfoglalva a tánczteret, hanem tánczoltak erősen, és tánczoltak volna tin két nap és két éjszaka egyfolytában. Ha rajtuk állott volna. Legalább magam ilyes formát éreztem, és értettem meg egyes nyilatkozatokból.

A közöny, fész, hidegség egyáltalában számúve voltak a teremből, senki sem adott nekik helyet. Ugy is kell, maradjanak azok máshol, nem kelendő portékkak ok, ott a hol a megye, a nemzetes varmegye valait. Komolyan mondom, volt ebben a bulban valami eredeti, valami abból a régi jó idők baljából, mikor még a parva, mente, sarkantus eszima idejében, hetedhet országra szóló dártdokot csapott a „r é g i j ó t á b l a b i r á k” világa.

Még nem volt éjféli, mikor a második meglehetősen rövid négyes után felhangzott a csudás, most kellett azután megneznii mit tud a megye; olyan tüzrel raktak, aprózták a rezgőt, hogy nem akart vége szakadni. A rendezők jartak elő jó példával, különösen a fiatalabbak, az urambátyámék pedig csak szó-

ment jobbnak és a hazára üdvösebbnek tartotta beérni azzal és ellogadni azt, amit a főnálló körülmények között elérni lehetett; mert tudta, hogy a felsőház a módosított javaslat alapján megalakul, egy oly institutio lesz, mely egykét lustrum lefolyása után egy újabb reform-javaslatot igenis meg fog szavazni. Igaz, azon democraticus elemek, melyeket az eredeti kormányjavaslat felemelt fölvel, tárt kapukon át kibontott lobogók alatt akart a felsőházba bevezetni, a módosított javaslat után csak egy kis mellékajton meghajolva, egyik-másik idegen ruhában juthattak de: de benn vannak! És ha egyszer ott helyt foglaltak, tért is fognak foglalni azon hódító öserő segítségével, mely a democratióban és a liberalismusban lakozik!

Ha a kormány, ha a szabadelvűpárt makacsul ragaszkodott volna ahhoz, aminek megszavazását a democraticus és szabadelvű korszellelem nevében a főrendiházról jogosan követelt, és inkább levette volna a napirendről a javaslatot, mintsem hogy elfogadta volna azt, amit elérni lehetett: akkor jogosan vádolhatta volna a nemes gróf a kormányt és pártját „elbizakodottsággal”, de nem akkor, midőn a kormány és pártja a gyakorlati politika legmagasabb raison-ját követve, készségesen fogadta el azt, amit a főnagó viszonyok közt elérni lehetett; ezáltal elkészítve a talajt egy későbbi actióra, mely aztán valóitani is fogja, ami most meg nem valósulhatott.

De még egy momentum van, mely-nélfogva igen jó, hogy a főrendiházi reform így, a mint van, elfogadtatott.

Tavaly egy igazán liberalis és democraticus kormány állott az ügyek élén és a feudaloligarchia felsőházzal szemben. Miután semmi sem örökkévaló a földön, megeshetik, — amitől Isten óvja a hazát — hogy oly valaki juthatna a miniszterelnöki székbe, akinek beszédét ma még fülbe-mászó simává teszi egy csepp socialisticus olaj, mely azonban csakhamar elpárogná a hatalom napjának tüze; egy politikusi, ki éppen vér ama feudal-oligarchak véréből, aki szenge gyermekkorát nem felvilágosodott polgári iskolában, serdülő ifjúkorát nem szabad állam liberalis institutioi között, hanem klastromban, ultramontán papok kegyes szeméi alatt töltötte: kérdjük, vajjon ilyen politikusi, ha

val buzdították, meg fékeztek az ugyan-csak neki hevült fatalaságot. A csudás után következett a szünóra, a társaság holmi sötét, hűdög lépcsőkön, folyosókon keresztül a szálloda pazar fényvel és izlészel berendezett új éttermebe ment egy kis vasórára, mely alatt Kiss Józsa meg Horváth Ferko huzta a szeblent szelb magyar nótákat, melyeket nagy élvezettel hallgatam volna ugy én, mint asztaltársaim, ha történetesen a terem rossz acusticája és a zone közelsége megsüketülés sel nem fenyegetnek, ehhez járult még az hogy az ember rekedtre kiálthatta magát, mig szomszédja megértette. Féloráig kiabálhatta étel után, míg hoztak valamit, a mit meg nem rendelt. E kellem-tlenségek azonban bőven kárpótolva lettek ott fenn a soupe-csardas alkalmával, melyet csak nyolczszor újratk meg és a melyet magam is háromnegyed óra hosszáig jartam. A jó kedv, mar ekkor tetőpontját érte el, egyremszra fellangzott a „soha sem halunk” meg jelszó. Ezt kellett volna látni, és akkor mondati, hogy végelgyengülésben szenved a megye, és gyöngö a fatalaság. Uram bocsá! soha olyan bálat, a melyben kitartóbb, edzettebb tánczosokat lát-tam volna. A megye kitett magáért, letette a szigorú hivatalos tempókat és csillógó szemekkel, gyönyörrel jarta furadhatlanul.

Míg egy négyes, még egy pár körtáncz és már itt volt a regg, a mamak megelgeltek a tánczot, türelmetlenkedni, aggodni kezdtek, sok leaz, raogart, menjünk haza, addig addig mondogattak, mig egyszerre csak komolyan megindultak és nem telt bele öt perc, kiürült a terem és a pompás mulatságnak vége volt.

Most, hogy e sorokat írom szinte rosszu érzem magam, fülemben zong, hang a zene, szemem elő tündéri kép tárul, és ez is csak azért, hogy felcsodáva annál jobban érzem a ridég alatt. Volt nyacs. Az éj eltűnt, csak emléke él szívünkben.

Kornis Elemér.

kormányra jutna, hozzá fogna-e főrendiház liberális és democraticus reformálásához, vajjon nem volt-e üdvös előre biztosítani magunknak azt, amit az állam rfi, ha kormányra jutna, bizonyára nem szerzendett meg a hazának?!

Gróf Apponyi ur második cikkében a közgazgatási reformjavaslatot különösen annak 54. §-ának 1. pontját veszi bírálat alá. Eltekintve attól, hogy a szabadelvűpártnak ezen kérdésbeni magatartása fölött majd csak akkor lehet itéletet mondani, ha a javaslatot a képviselőházi tárgyaláson átment, gróf Apponyi ur, mint az állami administratio bevallott hive, legkevésbé támadhat meg egy oly törvényjavaslatot, mely éppen egy lépés az állami adminisztratio felé. Ami pedig különösen az 54. §. 1. pontját illeti, köztudomásu dolog, hogy a szabadelvűpárt minden organuma, nem várva be az ellenzék iniciatíváját, egyhangulag tiltakozott az ellen, hogy az igazságszolgáltatás bármily tekintetben a főispán, mint közgazgatási közeg hatalma alá hajtassék, és köztudomásu dolog az is, hogy a miniszterelnök nyilvánosan kijelentette, hogy neki soha sem volt eszében az igazságszolgáltatást függővé tenni az adminisztratioét!

Ami pedig azt illeti, hogy „a közgazgatási bizottság utána az hatlan naivitása mig rátette a pontot az i-re, midőn a főispáni homályos befolyást a politikai perekre szorította”, sokkal nagyobb, de igen rosszul alkalmazott naivitásnak tartjuk, ha a nemes gróf utánozhatlan emphasiással imyigen kiált fel: „Szent Isten! . . . Hát hová meneküljön az a magyar honpolgár, aki netán azért szenved zaklatást, mert az uralkodó párt-nak szekerét nem akarja tolni?”

Kevés értelmet és politikai érettséget tételez fel a gróf ur cikkeinek olvasóitól, ha ilyen mumussal akar reájuk ijeszteni. Mindenki tudja, hogy az a forrongás, mely a Balkán népeit lázas izgatottságban tartja, igen sajnos, nem maradt minden behatás nélkül a hazánkban lakó különböző nemzetiségekre. Amna hazaellenes kiáltványok, melyeknek terjesztésére rájöttek, igazolja, hogy az az államot támadó vipera felütötte fejét, és hogy ma még beláthatatlan, minő törvényes eszközökkel kellend nyulni az államellenes mozgalmak ellenében. Valószínű, hogy egy egész csomó „politi-

A nászút.

— Vig beszély. —
(Folytatás.)

„Bécsből, unokafivéremtől, Frigyesztől. Ő is boldogságot kíván és reményli, hogy utunkal Bécsnek v esztűk.”

„Hát oda akarsz menni?”

„Isteneim, csak utótlányom nő lenne oly esinos! Ugy-e bár meg vagy vele elégedve?”

„Természetesen. Azonban akkor is épp oly esinos leszes benne, ha majd nyári szabadelvűdóm alatt valahová üdülni megyünk. Ehhez a tervet együtt fogjuk megrealisálni.”

„Hiszen én szivesen maradnék veled otthon, — igazad van. — legalább én azt hiszem. De hát mégis illetlen dolog. Megköveteli társadalmi állásunk . . . Azután hol fogjuk akkor megszerezni ama szép, nagy fényképeket, melyek izléses kötésben szalonunk asztalát fogják ékíteni? Tudod, a milyen a járásiúrnaknál van! A kállapon nagy arany butikkal olvasható: „Nászutunk”. Ilyen albumoknak nekem is kell lenni. Ez nélkülözhetetlen kelléke minden új és elegáns háztartásnak.”

„Megveszem olcsóbban bármelyik műkereskedésben és meg'apod születésnapj ajándékkul.”

„És azután — csak nevsz ki! — szeretnék valami kalandba is keveredni. Otthon nem lehet az embernek kalandja.”

„A férj hamiskásan mosolygott. „Hát nem elég kalandos dolog lesz az, ha én téged — titkon — házamba szöktetlek, és ott fogva tartlak? Nem ugyan vasújtó és pntos alakok, hanem leeresztett függönyök mögött. Lám, ez a kaland új, pikáns és — nem veszedelmes!”

„A menyecske meglepettekné látszott”, — „Csakugyan, igazad van, legalább a mi a helyzet eredetiségét illeti. Nem is képzetem, hogy egy kaland, és még hozzá tökéletesen helyes kaland, ily olcsón megszerezhető legyen.”

„Beleegyezel tehát, hogy nászutunk ott-

AZ „ARADI KÖZLÖNY” TÁRCZÁJA.

Január 11.

A megye bájja.

— (Január 9.) —
Ha soha nem, de most igazán sajnálom, hogy nem születtem költőnek, és nem énekelhetem meg szebb formában, a megye, vározközön felül sikerült bájját, azt a pompás mulatságot, melyről szinte rosszul esik most időben emlékezni, melyet szeretünk volna még egy nappal megtoldani és melynél melibb nyitánya valóban nem lehetett az idej farsangon rendezendő táncmulatságoknak.

Mindenekelőtt kijelentem, hogy a „szólj igazat, betörök fejed közmondás ellonere is az igazságnak vagyok tántoríthatlan hive, (Bár nem szoktam tárczaim alá a classicus „Veritas” nevet írni, mint azzal egy lapunkban megjelent ily aláírású tárcza olvasása után többletül gyanúsítottak) és meg lehetnek róla győződve kedves olvasóim, hogy mindaz, a mit alább elmondandó vagyok, szóról szóra igaz.

Kezdeném mindjárt az elején, hogy történt az összejövetel, miként váltotta fel az aggodalmaskodó rendezők arcán a komolyosság fellegét az öröm ragyogása, midőn a meghívott szépek gyors egymásutánban érkeztek, és több e féle bál referatádkban való dolgokkal, — ha kezdetben annyira el nem lettem volna foglalva, referenszi tisztem, kétségkívül legnehezebb és legtöbb felelősséggel járó részével, a szépek névsorának összeállításával, — hogy mellékes részletekre gondolnom sem lehetett, egész buzgalommal adtam magam a nevek feljegyzésének, és hogy a vasárnapi számunkban közölt tudósításunkban a névsor, e buzgalom és a rendezőség hathatós támogatása daczára, sem volt elég teljes, azért ne engem érjen a vad. Ha hibás vagyok ebben, az csak annyiban áll, hogy a sok szépség látása, neveik leírása, és a zene vilányzó hangjainak hallatára, any-

BUDAPESTI TŐZSDE.

Január 9.

	Pénz	Arú
M. kir. aranyár. adóment. 4%	100 10	99
M. kir. aranyár. adóment. 5%	88 95	89 90
M. vasúti köl. 120 frt o. é. (300 fr) 5%	147 75	148 40
M. v. köl. 120 frt egyes dbkban	150	151
M. 1869. kel. v. á. kötv. (els.) adóment. 5%	98 75	99 25
M. 1873. kel. ár. v. ez. (els.) adóment. 5%	127	127 50
M. 1876. kel. aranyban (els.) adóment. 5%	108 75	109 50
M. kir. nyeremény-kölcsön 100 frt 50 frt drbjá	118	118 50
Tiszai és szegedi kölcsön 4%	117	118
M. k. földtm. kötvények 5%	123 75	124 25
M. k. földtm. kötvények 5% 1867. zárad. 5%	103 50	104
M. k. földtm. kötvények temesi 5% 1867. zárad. 5%	103 75	104
M. k. földtm. kötvények horvát-ors. 5%	102 75	103
M. k. földtm. kötvények erdélyi 5% erdélyi jelz urb vá. (100 forint) 5%	103 50	104
Szőlődezmavált. kötv. (100 frt) 5%	95 50	96
Pest városi kölcsöne 1870 évből 6%	98	99
1871 évből 6%	106	106 50
Budapesti f. 1880. kölcsöne 6%	107 50	108
Budapesti bankgy. részvny.	99 50	100 50
Magy. ált hitelbank	100	100 50
Magy. jelz. hitl. II. kib. in. elism.	283	283 25
Magy. lesz. és pénzváltó	110 50	111 50
	81	81

	Pénz	Arú
Magy. orsz. bank részvny-társaság	—	— 50
Oszt. hitelintézet	278 50	279
Oszt. magyar bank	860	865 10
I. magyar iparbank	144	146
Pesti keresk. bank	563	565
Bécsi bizt. társulat	200	202
Bécsi élet- és jár. bizt. társ.	198	200
Első magy. általános bizt. társ.	3040	3065
Fonciere pesti bizt. társ.	67	69
Magyar-francia bizt. társ.	—	200
Pannonia vissz. társ.	740	750
Concordia malom	590	600
Első budapesti malom	1315	1325
Erzsébet malom	262	265
Hengermalom	659	666
Luiza malom	314	316
Molnárók és sütők malma	437	439
Pannonia malom	1010	1035
Viktoria malom	310	320
„Adria” m. tengeri hajóz. részv. t.	185 50	186
Alföld-fiumei vasút 5%	178	179
Bátaszék domb. zárány vasút 5%	131 50	132
Déli vasút 5%	174	173
Északkeleti vasút 5%	178 25	178
Erdélyi vasút 5%	—	—
Győr-sopron-ebenfurti vasút 5%	147	148
Kassa-oderbergi vasút 4%	171	172
Magyar galicziai vasút 3%	—	—
M. ny. v. (sz.-győr-grázi vasút) 3%	164	165
Oszt. államvasút 3%	267	268
Pécs-barcsi vasút 3%	—	— 50
Tisza-vidéki vasút 3%	250 50	251

	Pénz	Arú
Pesti közúti vaspálya	460	463
Pesti közúti vasp. élvezet jegyek	530	533
Budapesti III. ker. takarékp.	330	333
Országos központi	75	77
Pesti hazai első	437	439
Egyesült Budapest fővárosi tkp.	5950	6000
Magyar ált. takarékp. részvny.	435	440 50
Alagut	88	89
Általános waggon kölcs. társaság	148 50	149
„Franklin”-társulat	78	89
Ganz és társa vas. és gépgyár	204	206
Gschwindt-féle szeszgyár	760	770
Gyapjum. és biz. I. magyar	400	405
Keresked. épülete	265	270
Könyvnyomda „Atheneum”	600	—
Pesti	560	570
Köszénb. és téglagy. (Drasche)	1025	—
Nemzetközi waggon-kölcsön-részvny-társaság	218	220
Pesti építő-társaság	82	83
Rimamurány-salgótarj. vas. rvt.	—	—
Salgótarjáni közsébk.	85	86
Schlick-féle vas. és gépgyár	131	132
Schlick-féle vas. és gépgyár II. kib.	193	196
Serfőzde első magyar	—	—
Sertéshizlalo	970	980
Sósúti kőbánya	264	267
Spodium- és csontlisztgyár	—	—
Szálloda-részvny-társaság	—	—
Tégl. és mészegető újlaki	105	106
Török dohányrészvény	148	150 50
Gőztéglagyár kőbányái szel. nélk.	91	92
M. jelz.-bank ny. kölcsönkötv. 4%	225 50	230

	Pénz	Arú
M. földhitelint. papírrérték 5 1/2%	102 75	105 50
„ „ „ 5%	101 50	102
„ „ „ 4 1/2%	95 25	95 75
„ „ „ 5%	127 25	128
„ „ „ 5 1/2%	101 50	101 90
„ „ „ 5%	99	99 50
Kisbirt. orsz. földhit-int. 5 1/2%	99 25	99 75
Oszt. magyar bank o. é. 4 1/2%	102 25	102 50
„ „ „ 4 1/2%	101 15	101 45
„ „ „ 4%	99	99 30
Pesti m. keresked. bank 6%	103	103 50
„ „ „ 5 1/2%	101 50	102
„ „ „ 5%	99	99 50
Albina tak. és hitelint. 5%	100 50	101 50

	Pénz	Arú
Budapesti lár czhid 5%	104	104 25
Lloyd- és tőzsde-épület 5%	98 50	99
M. sz. k. orsz. vörös-kereszt sorsj.	8 50	8 75
Oszt. vörös kereszt-egylet	14 25	14 75

	Pénz	Arú
Cs.-kir. arany (vert)	5 93	5 56
Cs.-kir. arany (kör)	5 90	5 93
Oszt. magyar 8 frtos arany	9 99	10 02
20 frankos arany	10	10 02
Oszt. és magyar ezüst	—	—
Német birod. bankj vagy ezekkel egyenért. bankj. (100 márkáért)	62	62 10
Ném. bankj. 100 ném. bir. márkáért	62	62 20
Amsterdam 100 hollandi frtért	104 50	104 75
Páris 100 frankért	50 05	50 15
Svájci pénzügy. 100 frankért	49 95	50 05
London 10 font sterlingért	126 20	126 65

13403 szám 1885.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cikk 102. §-a értelmében ezenel köz-hírré teszi, hogy az aradi kir. járásbíróóság 13188, 13247. számú 1885. végzése által Weinek Ignác és Róth Bernát végrehajtották javára Eibeschtz E. I. örökösei és hagyatéka ellen 190 frt 47 kr. és 1500 frt tőke erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírósági lefoglalt és 1897 frt 55 krra becsült lakbéli bútörök, üzleti szerelvények, lencse, paszuly, liszt, szappan, dió, szilvaiz, úgy egyéb főzelekek, valamint tűzmentes szekrény és daralók nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a hely színén, vagyis alperes czégre alatti fötéri üzletben és az Arena épületben létező lakában leendő eszközlésére 1886. év januárhó 18. napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a ér-

telmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Aradon, 1886-ik évi január hó 4-én.
Györfy Mihály.
kir. bírósági végrehajtó kiküldött.
Aradmegye alispánjától.

383. szám 1886.

Pályázat.

A nagyhalmgyi járási orvosi állás ürese-désbe jöven, annak betöltésére ezenel pályázat nyitattik.

Az állás javadalmazása: évi 500 frt fizetés és 100 frt uti átalány.

Az 1883. I. törvény czikk 9. §-a értelmében, t. i. orvostudori oklevéllel és két évi gyakorlatot igazoló okmányokkal felszerelt kérvények, f. hó 20 áig, hozzám nyújthatók be.

Aradon, 1886. évi januárhó 9-én.
ORMOS,
alispán.

59-1

Pályázati hirdetmény.

Lemondás folytán a berzai és bokszegei körjegyzőségekhez tartozó községekből alakított XXV-dik egészségügyi körben Bokszeg község székhelyel üresedésben lévő körorvosi állásra ezenel pályázatot nyitattik, annak előrebocsátásával, hogy a választás Bokszeg község-házánál folyó hó 27-én, d. e. 10 órakor fog megtartatni és hogy:

- a) az állás 600 frt évi javadalmazással;
- b) éjjeli 40 kr., nappali 20 kr. látogatási díjjal van egybekötve és végre, hogy
- c) a székhelyen köteles leend a halottkém-lést teljesíteni.

Felhívattak pályázni szándékozók, hogy figyelemmel az 1876. évi XIV-ik t. cz. idevonnatkozó §-aira szabályszerűen felszerelt kérvényeiket alólírottánál folyó év es hó 26-ik napjának esti 6 óráig annyival is inkább nyújtsák be, mert később beérkező folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak.

Borosjenő, 1886. évi január hó 2-án.
55 2-3
CZÁRÁN,
főszolgabíró.

Hirdetés.

Közadós Priegl és Thill debreczeni kereskedő czég egyik tagja Priegl Lajosnak az Arad városi 1003. számú telegjegyzőkönyvbéli és a világosi 1539. számú telegjegyzőkönyvbéli ingatlanokot öt illett része a csódtömeghez leltározatván, s ezen ingatlan birtokrészeknek ajánlat utján eladása a csódtömeg-átvétel által elhatározatván; a csódtömeg-átvétel megbízásából ezenel felhívom a venni szándékozókot miszerint ajánlataikat hozzám **f. évi februárhó 15. napjáig** 50 (ötven) forint bántópenz kapcsá-ban beküldeni sziveskedjenek.

A majdan megkötendő szerződés főbb pontozatai aradi lakos Steinitzer Felix ügyvéd ur irodájában és alólírott csódtömeggondnoknál Debreczenben megtekinthetők, s a venni szándékozók tartoznak ajánlataikban világ san kijelenteni, hogy eme pontozatokat megtekinthették, és magukra nézve kötelezőnek ismerik el.

Kelt Debreczenben 1886. január 10-én.
Rothmann Jakob,
debreczeni ügyvéd, tömeggondnok.

Nagy raktár üzleti könyvek- és irodai eszközökből.

Papír - gyári - raktár

Hasznos ajándékok

mindenki részére.

Diszlevélpapírok csinos dobozokban

és BORITÉKOKBAN
DISZES IRÓ ASZTALI FELSZERELVÉNYEK,
ALBUMOK, IRÓMAPPÁK, EMLÉKKÖNYVEK,
BERENDEZETT
toll- és festékszerekretyékék
gyermeklekvél-papírok
KÜLÖNFÉLE ALAKOKBAN
S. A. T.

BLOCH és **POULKA** BUDAPESTI
PAPÍR-ÉRTÉKESÍTŐ ÉS KÖNYV-ÉRTÉKESÍTŐ
ARADON, AZ ÚJ HERMANFÉLE PALOTÁBAN.

TOVÁBBÁ
VANNAK KÉSZLETBEN:
Névnapi üdvözlőkártyák
és üdvözlő levelek
diszses fali képek chromó és relief
rajzeszközök és mindenféle rajszerek, valamint aquarell fest-
telemek, és ehez szükséges eszközök.
Képes könyvek, festő minták, könyv-szjak, iskola börondek csavar-
ironok. S. A. T. S. A. T.

Elvállalunk minden **könyv- és szunyomatu** és berendezett festékszerekretyék. **Tollszek énykék** berendezve és berendezés nélkül. **Írómappák** berendezve és berendezés nélkül.

Nagybani eladás.

Mindalféle író- és csomagpapír, papirzacsokó, **Levélpapír** és boriték (ingyen cégnymással ha legalább 500 rendeltek). **Vonalozott** és voralzatlan könyvek. **Tinták** minden színben és minden hirtvezes gyárból. **Tollak** és tollszárak. **Vonalzóok**, **háromszögek**, **Rajzeszközök** a legolé-óbból a leg-nomabb Riffler-ig. **Diszes** íróasztali felszerek. **Festékek** gombokba, rudacsokba, tubuszokban **hól Braunstein Freres-tól**.
Megrendelések, bár mily esekélyek is, a legpontosabban teljesítetnek.

Távirda építő osztályunk készit:
Betőrösök elleni
villanyos védfelszereléseket pénzeszerekretyekre, ajtókra, ablakokra, kézfókokra stb.

Nagy raktár üzleti könyvek- és irodai eszközökből.

Ezen védfelszerelések minden nagyobb pénzintézeteknél és üzletekben újabban bevezettettek.